

ЗЕМЯ

Небесата тъмнѣятъ зловещи.
Майко моя, безименна прѣстъ!
Вижъ: вървимъ съсъ запалени свещи,
и тежи ни огромния кръстъ.

Въ тая черна земя и надъ нея
и срѣдъ нашѣ безпѣтни лъжи,
като сѣнка деньтъ ни изглѣя
— милосърдниятъ часъ приближи.

Ето: заникътъ въ кърви застива,
ето: прилепи вѣятъ крила —
колѣничимъ въ безплоднитѣ ниви
и къмъ тебъ сме привѣли чела.

Погледни: като гробъ е земята,
а надъ нея огромния кръстъ.
Майко моя, безименна, свята,
— приеми ни въвъ родната прѣстъ!